

hed, at der skulde optages en Bevilling til Forlængelse af en af de Færger, der befare Store Bælt, en Bevilling, som der allerede under Forhandlingen om det foregaaende Aars Finanslov havde været Tale om at søge paa den nu vedtagne Finanslov. Der var ikke stor Udsigt til, at det skulde lykkes at faa en Bevilling i saa Henseende op. Jeg skal derfor udtale min Glæde over, at jeg nu under Nr. 163 paa Ændringsforslagslisten finder en saadan Bevilling paa 400,000 Kr. Det glæder mig overordentligt, og det af to Grunde. For det første, fordi Arbejdsløsheden langt fra er formindsket, siden jeg sidst havde Lejlighed til at omtale denne Sag, og for det andet fordi den By, jeg repræsenterer, er haardest ramt i hele Landet af Arbejdsløsheden.

Vi have i Helsingør et Skibsværft, som udmærket kan paatage sig at udføre Forlængelsen af den her omtalte Færge, og Forholdet paa dette Værft har i de sidste tre Fjerdingaar været saaledes, at der i den langt største Del af dette Tidrum kun har været arbejdet med en Arbejdsstyrke, der udgør fra 33 til 50 pCt. af den for dette Værft normale Arbejdsstyrke. Arbejdsløsheden deroppe har altsaa været overordentlig stor. Man har paa forskellig Maade søgt at raade Bod paa denne Arbejdsløshed, som ikke indskrænker sig alene til Helsingørs Skibsværft, men ogsaa har bredt sig til den øvrige By. Da vi kun have denne ene store Virksomhed, der er Byens Hovednerve, standser ogsaa alt andet Arbejde deroppe helt eller delvis, naar denne helt eller delvis standser. Derved er Arbejdsløsheden bleven langt større. Forholdet har været og er i Øjeblikket saadan, at der paa Værftet udbetales 16, 18 til 20,000 Kr. om Ugen mindre i Arbejdsløn, end der normalt udbetales. Det betyder overordentlig meget for denne By. Og selv om Kommunen ved Tilskud til Hjælpekasser og Arbejdsløshedskasser yder betydeligt over, hvad der almindeligt beregnes til disse Formaal, og selv om private og Statstjenestemænd af deres Indtægter have ydet betydelige Beløb, vil man kunne forstaa, at overfor dette Forhold, at en enkelt Virksomhed udbetaler 16,000 til 20,000 Kr. mindre ugentlig, staar Godgørenheden temmelig hjælpeløs.

Jeg er derfor, som sagt, glad over, at man er gaaet ind paa at optage denne Bevilling, selv om jeg ikke er sikker paa, at det bliver Helsingørs Skibsværft, der vil faa dette Stykke Arbejde. Jeg vil naturligvis ønske, at det blev dette Værft, og jeg anser selvfølgelig dette for at være det, der er mest kapabelt til at udføre dette Arbejde. Men selv om det ikke skulde blive dette, vilde alligevel det, at man har faaet optaget en saadan Bevilling, hvorved 3—400 Mand i nogle Maaneder vilde komme i Arbejde, betyde overordentlig meget.

For det andet glæder jeg mig over denne Bevilling, fordi det sikkert er et for Staten overordentlig heldigt Tidspunkt at faa dette Stykke Arbejde udført. Materialpriserne ere for Øjeblikket meget lave og Arbejdspriserne lavere, end de ville blive senere, og de paagældende Virksomheder regne, naar de nu paatage sig et Arbejde, ikke i saa høj Grad med Fortjeneste, som de vilde gøre under normale Forhold. Jeg er ikke specielt kyndig paa dette Omraade, saa jeg kan ikke udregne i Kroner og Øre, hvor meget Staten nu kan faa dette Arbejde udført billigere end i Tider med normale Arbejdsforhold, men efter Beregninger, jeg har kunnet foretage, tror jeg, at Staten vil staa sig godt ved at lade Arbejdet udføre nu. Der vil sikkert derved kunne spares omkring et halvt Hundretusinde Kr. Ogsaa det har nogen Betydning, og da vi alle ere paa det rene med, at det er betydeligt bedre at give de arbejdsløse Arbejde end at give dem Almisser, der tilmed til enhver Tid ere utilstrækkelige, kan jeg kun glæde mig baade paa Statens og de arbejdsløses Vegne over, at Bevillingen er optagen. Jeg kunde blot ønske, at man med Hensyn til Statsarbejder kunde gaa betydeligt videre.

Maa jeg tilføje en Tak til den højtærede Justitsminister for en Ekstrabevilling paa 2,000 Kr. til Børnehjemmet Godhavn. Jeg har den Ære at være i Bestyrelsen for dette stærkt omtumlede Børnehjem, og jeg tror, at naar Staten, som den højtærede Minister nu har vist det, vil stille sig velvillig overfor os deroppe, saa at vi kunne faa Forholdene bragte paa Benene, ordentligt konsoliderede, skal Godhavn blive et Børnehjem, der bliver til Gavn for hele vort Samfund.